

Bilag 3.

Industriraadet.

København, den 15. Oktober 1931.

Til Det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af de af Regeringen og af Partiet Venstre fremsatte Forslag til Ændringer i Tvangsakkordloven m. m.

I Anledning af det af Regeringen forelagte Forslag Nr. 8 til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m. skal Industriraadet tillade sig at fremsætte følgende Bemærkninger:

Fra Industriens Side foreligger der ingen Ønsker om en lempeligere Ordning af Tvangsakkordsystemet, navnlig ikke ved Regler, der kan medføre Fare for en uberettiget Tilsidesættelse af de pantesikrede Kreditorer, og man nærer derfor megen Betænkelighed ved de Konsekvenser, som vilde følge af en Gennemførelse af den foreslaaede Tilføjelse til Akkordlovens § 20. Rent bortset fra de skadelige Virkninger, Regelen saaledes kan faa for Realkreditte i Almindelighed, sker der, hvis Forslaget ophøjes til Lov, et afgørende Indgreb i de Rettigheder, som knytter sig til de allerede stiftede Gældsforhold.

Skulde Forslaget under Indtrykket af de ekstraordinære Vanskeligheder, som vort Landbrugserhverv for Tiden lider under, alligevel blive gennemført, maatte det i hvert Fald undergaa væsentlige Forandringer. For det første maatte Loven som et Udtryk for dens undtagelsesmæssige Karakter gøres tidsbegrænset, og dernæst maatte der i det mindste indføjes en Bestemmelse om, at Skifteforvalterens Kendelse om, hvor stor en Del af Fordringerne der ikke dækkes ved Pantet, kan undergives en speciel og hurtig Appel. Den Magt, der efter Forslaget er givet Skifteforvalteren paa dette vanskelige økonomiske Omraade, er meget vidtgaende, og der maa derfor nødvendigvis tilvejebringes Garantier mod uheldige Afgørelser.

De samme principielle Betænkeligheder, som her er gjort gældende med Hensyn til det ovenfor nævnte Lovforslag Nr. 8, omfatter ogsaa det af Partiet Venstre forelagte Forslag Nr. 17 om Ændringer i Tvangsakkordloven. Forinden Loven af 12. April 1927 blev gennemført, rettedes der fra Kreditorforeningernes Fællesudvalg, der i denne Sag ogsaa havde Mandat fra Industriraadet, en Henvendelse til Regering og Rigsdag. I denne blev det bl. a. understreget, at der ikke var nogen som helst Trang til eller Interesse for Mildnelse af de tidligere gældende Regler, og at den foreslaaede Forandring af Akkordlovens § 14 tværtimod maatte anses for meget skadelig, fordi de nye Sætser vilde give en enkelt Kreditor med Tilslutning af nogle faa private Kreditorer udenfor Debtors Erhverv større Mulighed for at gennemføre en Tvangsakkord uden Hensyntagen til det store Flertal af den akkorderendes Varekreditorer. Ligeledes blev det paa-peget, at der ikke i Praksis havde foreligget noget Tilfælde, hvor en Tvangsakkord var strandet paa Grund af, at Kravene i Akkordlovens § 14 havde været for strenge. Disse Betragtninger staaar stadig ved Magt, og det vil derfor forstaaes, at man herefter endnu mindre kan godkende en yderligere Lempelse i Afstemningsreglerne for Gennemførelse af Akkord. Industriraadet vil tværtimod